

RAPPORTAGE “PILOT DEREGULERING SUBSIDIEVERLENINGSPROCES”.

Juni 2007

Rapporteur: Leon Schols, TMOP

Rapportage in opdracht van ad hoc statencommissie vermindering regelgeving en
bureaucratie ism dienst MEC

<u>Hoofdstuk 1</u>	<u>Pilot deregulering subsidieverleningsproces: aanleiding en achtergronden</u>	<u>Pagina</u>
1.1.	Coalitieakkoord 2003 – 2007: deregulering.	1
1.2.	Project “Deregulering en vermindering administratieve lasten”.	1
1.3.	GS-programma “Deregulering en vermindering administratieve lasten”.	1
1.4.	Ad hoc commissie “Vermindering regelgeving en bureaucratie”.	1
1.5.	Pilot subsidies.	2
1.6.	Rapportage pilot: doel, opzet en indeling.	2
<u>Hoofdstuk 2</u>	<u>Subsidieverleningsproces cultuursubsidies</u>	
2.1.	<u>Beschrijving van de inhoudelijke en procedurele kaders.</u>	
2.1.1.	Cultuurbeleid Provincie Utrecht.	3
2.1.2.	Algemene Subsidieverordening	3
2.1.3.	Verordening Cultuurbeleid	4
2.1.4.	Subsidieregelingen amateurkunst en podiumkunst	4
2.1.5.	Adviescommissies cultuurterreinen.	4
2.1.6.	Behandeling aanvragen projectsubsidies (incidenteel).	4
2.1.7.	Procesbeschrijvingen (MAVIM).	5
2.2.	<u>Analyse</u>	
2.2.1.	Inleiding.	5
2.2.2.	Analyse op basis van beschikbare documenten en rapporten.	5
2.2.3.	Ervaringen van aanvragende instellingen	8
2.2.4.	Ervaringen van de Awb-bezwarencommissie.	9
2.3.	Het subsidieverleningsproces bij andere overheden	10
2.4.	Samenvattende conclusies	14
<u>Hoofdstuk 3</u>	<u>Subsidieverlening: algemene en organisatorische uitgangspunten</u>	
3.1.	Algemene uitgangspunten	16
3.2.	Organisatorische uitgangspunten	17
<u>Hoofdstuk 4</u>	<u>Voorstellen voor deregulering en vermindering administratieve lasten</u>	
4.1.	Beschrijving van de voorstellen	18
4.2.	Samenvattend overzicht: aanbevelingen en voorstellen	21
<u>Bijlage 1</u>	<u>Procesbeschrijving projectsubsidies</u>	25
<u>Bijlage 2</u>	<u>Instrumentarium projectsubsidies</u>	30

Hoofdstuk 1. Pilot Deregulering Subsidieverleningsproces: aanleiding en achtergronden.

1.1. Coalitieakkoord 2003 – 2007: deregulering.

In het Coalitieakkoord 2003 – 2007 van Gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht is deregulering als een van de belangrijke doelstellingen opgenomen. Met de dereguleringsdoelstelling streeft GS er naar om provinciebreed inzicht te krijgen in alle mogelijke maatregelen om de administratieve lasten voor burgers, bedrijven en maatschappelijke instellingen te reduceren. Deregulering impliceert het afschaffen van regels en voorschriften; vermindering van administratieve lasten duidt op het vereenvoudigen van procedures.

In november 2005 hebben Provinciale Staten statenbreed de motie Swane cs aangenomen, die het college van GS vraagt om binnen een jaar met concrete voorstellen te komen op het gebied van deregulering en vermindering van administratieve lasten. Ter uitvoering van deze motie is door GS het project “Deregulering en vermindering administratieve lasten” gestart.

1.2. Project “Deregulering en vermindering administratieve lasten”: inventarisatieopdracht.

In de voorbereiding van het project heeft het bureau SIRA opdracht gekregen om organisatiebreed de aangrijpingspunten voor het vereenvoudigen van de regelgeving van de provincie Utrecht te inventariseren en berekeningen te maken van de administratieve lasten van de vigerende regelgeving. Het SIRA-rapport “Deregulering en Administratieve Lasten bij de Provincie Utrecht (dec. 2005)” is samen met de projectopdracht “Uitvoering dereguleringsprogramma” op 14 februari 2006 door de statencommissie Bestuur en Middelen (BEM) akkoord bevonden. PS hebben daarbij kenbaar gemaakt verder te willen gaan in het proces van deregulering dan alleen het bestaande beleid: wijziging van beleid is voor PS ook een optie als daarmee invulling aan de dereguleringsdoelstelling wordt gegeven.

1.3. GS-programma “Deregulering en vermindering administratieve lasten”.

De projectopdracht heeft geleid tot het GS-programma “Deregulering en vermindering administratieve lasten” en het bijbehorende rapport “Voorstellen voor deregulering en vermindering administratieve lasten (mei 2006)”. De statencommissie BEM heeft op 19 juni 2006 met het GS-programma en het rapport ingestemd.

In het rapport zijn drie categorieën voorstellen opgenomen:

1. algemene voorstellen die doorgevoerd kunnen worden in alle verordeningen, procedures en rapportagevoorschriften.
2. voorstellen tot wijziging van verordeningen binnen het bestaande beleid: deze voorstellen kunnen gewoon uitgevoerd worden, aldus het rapport.
3. mogelijkheden tot wijziging van beleid en daaropvolgend van de betreffende verordeningen en regelingen: hiervoor is eerst een heroverweging van het beleid nodig. In het rapport wordt voorgesteld deze heroverweging in 1^e instantie te laten maken in de subcommissie Deregulering vanuit de statencommissie Bestuur en Middelen.

1.4. Ad hoc commissie “Vermindering regelgeving en bureaucratie”.

Parallel aan het GS-programma heeft de statencommissie BEM besloten om als extra actie een aantal verordeningen en voorschriften te onderzoeken op de mogelijkheden tot deregulering en bijstelling van onderliggend beleid. Hiertoe hebben PS in de vergadering van 3 juli 2006 de ad hoc commissie “Vermindering regelgeving en bureaucratie” ingesteld. Aan deze commissie is gevraagd voorstellen te doen voor vermindering van regelgeving en bureaucratie, door:

- politieke keuzen te maken bij een aantal geselecteerde regels waardoor de regelgeving en bureaucratie daadwerkelijk verminderd wordt
- externen te vragen naar de administratieve lastendruk die zij van de provincie ondervinden.
- voorstellen te doen voor cultuurveranderingen in de provinciale organisatie in aansluiting op de reorganisatie die aanstaande is en daarbij ook de aanbevelingen van de commissie bouwstagnatie mee te nemen.

Een van de belangrijke resultaten van het reorganisatieproces “Organisatie in Ontwikkeling” is voor de ad hoc commissie de vorming van de organisatiebrede eenheden Subsidies & Inkoop, Handhaving en Vergunningverlening.

1.5. Pilot subsidies.

Het bureau SIRA (zie par. 1.2. van deze rapportage) heeft in haar rapport aangrijpingspunten voor deregulering geformuleerd, weergegeven in de vorm van een beslisboom. Toepassing van deze beslisboom heeft onder andere geleid tot voorstellen om de Algemene Subsidieverordening en de Verordening Cultuurbeleid op een aantal punten aan te passen. Deze aanpassingen zijn inmiddels door PS doorgevoerd (zie par. 2.1.2 en 2.1.3.).

Het bureau heeft eveneens een model opgesteld om de administratieve lasten (AL) van provinciale regelgeving te berekenen. Aan de hand van dit model is een top-10 opgesteld van regels en voorschriften (autonoom/medebewind) die voor de provincie Utrecht de beste mogelijkheden tot deregulering en vermindering van AL bieden.

De subsidieregelingen voor amateurkunst en professionele podiumkunst zijn op respectievelijk de 4^e en 5^e plaats gekomen. Deze uitkomst heeft de ad hoc commissie ertoe gebracht een pilot uit te voeren naar deregulering en vermindering van de administratieve lastendruk bij het subsidieverleningsproces in zijn algemeenheid, de subsidieregelingen amateurkunst en podiumkunst in het bijzonder.

1.6. Rapportage pilot: doel, opzet en indeling.

Ter uitvoering van de pilot subsidies is deze rapportage opgesteld. De rapportage heeft tot doel om, binnen de opdracht en het plan van aanpak van de ad hoc commissie “Vermindering regelgeving en bureaucratie”, voorstellen en aanbevelingen te formuleren om de administratieve lasten te verminderen voor partijen (burgers, organisaties en instellingen) die een beroep op provinciale subsidieregelingen willen doen.

De pilot c.q. rapportage is gericht op het provinciale proces van subsidieverlening in het algemeen en de regelingen voor incidentele subsidies voor amateurkunst en podiumkunst in het bijzonder.

De voorstellen en aanbevelingen zijn gebaseerd op een analyse van het huidige subsidieverleningsproces en de oorzaken die in dit proces aan te duiden zijn voor de hoge administratieve lastendruk voor de aanvragers. De geformuleerde voorstellen en aanbevelingen kunnen tevens als input gebruikt worden bij de verdere vorming van de nieuwe eenheid Subsidies&Inkoop.

De opzet van deze rapportage “Pilot Deregulering Subsidieverleningsproces” is als volgt.

In hoofdstuk 2 wordt eerst het huidige subsidieverleningsproces beschreven en geanalyseerd. Daarbij is ook de mening gevraagd van instellingen die met enige regelmaat van de beide subsidieregelingen gebruik maken. Ook is “over de schutting” gekeken naar de wijze van subsidiëring bij andere provincies en gemeenten, teneinde het subsidieverleningsproces bij de provincie Utrecht juist te positioneren. Het hoofdstuk wordt afgesloten met de belangrijkste conclusies wat betreft de oorzaken van de bureaucratische en administratieve lasten bij het verstrekken van (cultuur)subsidies door de provincie Utrecht.

Hoofdstuk 3 gaat over subsidieverlening in algemene zin: een “idealtypische” uiteenzetting over de essentie van subsidiëring en de daaruit voortvloeiende uitgangspunten voor (het proces van) subsidiëring, wat betreft inhoud en procedure. Daarbij wordt ook ingegaan op de organisatorische inbedding van het subsidieverleningsproces in de nieuwe eenheid Subsidies & Inkoop.

In hoofdstuk 4 worden de voorstellen en aanbevelingen gepresenteerd om het proces van subsidieverlening bij de provincie Utrecht te dereguleren en de administratieve lasten te verminderen. Dit als antwoord op de vraag en aanleiding voor de ad hoc commissie om de pilot subsidies in te stellen. De voorstellen en aanbevelingen zijn aan het einde van het hoofdstuk in een samenvattend overzicht bij elkaar gebracht.

Hoofdstuk 2. Subsidieverleningsproces cultuursubsidies.

2.1. Beschrijving van de inhoudelijke en procedurele kaders.

2.1.1. Cultuurbeleid Provincie Utrecht.

Het vigerende cultuurbeleid van de provincie Utrecht is beschreven in het “Cultuurprogramma 2005-2008”. In beginsel kiest het college in het cultuurbeleid voor een voorwaardenscheppende rol van de provincie: het bewaken en bevorderen van kwaliteit, het versterken en verspreiden van infrastructuur en het mede zorg dragen voor diversiteit in het culturele leven.

Op basis van deze rol wil de provincie de inhoudelijke kaders stellen om vervolgens ruimte te bieden aan de cultuurmakers en organisaties in het veld: “De provincie legt in het algemeen geen zware verplichtende beleidsdoelstellingen op maar wil als ontwikkelingspartner het beleid in samenwerking met gemeenten en veld vormgeven en tot uitvoering brengen Bij deze provinciale rol van ontwikkelingspartner past de traditionele rol als verstrekker van incidentele subsidies zonder duidelijk beleidsdoel steeds minder” (Cultuurprogramma, pag. 8).

Amateurkunst.

Ten aanzien van de amateurkunst richt de provincie zich op ondersteuning van producties en op het verbeteren van de secundaire voorwaarden waaronder de amateurkunst wordt vervaardigd. Incidentele subsidies worden ingezet ter ondersteuning van kansrijke projecten die kwalitatief van niveau zijn en een meer dan lokaal belang hebben. Hiermee wordt beoogd bij te dragen aan de ambitie die de provincie met de amateurkunst voor ogen heeft: “een zo divers en groot mogelijk publiek laten deelnemen aan en/of laten genieten van en/of kennis laten maken met alle vormen van kwalitatief verantwoorde amateurkunst”(Cultuurprogramma, pag. 57).

Voor amateurkunst is binnen het Cultuurprogramma op jaarbasis een budget beschikbaar van € 492.000,--, waarvan € 127.000,-- voor incidentele subsidies.

Podiumkunst.

Het podiumkunstbeleid van de provincie Utrecht is gebaseerd op 3 pijlers: het Cultuurconvenant (gemeente Utrecht, provincie Flevoland en het Rijk), het ondersteuningsbudget voor theaters en de incidentele subsidies. Met het instrument van incidentele subsidies wil de provincie het aanbod en de noodzakelijke vernieuwing van podiumkunst stimuleren.

Als ambitie voor het podiumkunstbeleid is geformuleerd: “een zo divers en zo groot mogelijk deel van de bevolking kennis laten maken met kwalitatief goede en verscheiden voorstellingen, uitvoeringen, evenementen etc. op het gebied van (jeugd)theater, dans, muziek en film, die in een gezond cultureel klimaat worden geproduceerd” (Cultuurprogramma, pag. 61).

Het beschikbare budget voor podiumkunst bedraagt vanaf 2006 op jaarbasis € 1.430.000,--, waarvan € 87.000,-- voor incidentele subsidies.

2.1.2. Algemene Subsidieverordening.

De geldende “Algemene subsidieverordening provincie Utrecht” dateert oorspronkelijk uit 1998. Hiermee is aangesloten op de derde tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Titel 4.2. van de Awb handelt expliciet over subsidies.

De Algemene subsidieverordening (Asv) bevat -algemene- bepalingen over de te hanteren procedures voor het aanvragen, verlenen, vaststellen en betalen van subsidies, de verplichtingen die voor subsidieontvangers gelden, het vastleggen van subsidieplafonds. De Asv is van toepassing op alle subsidies die door de provincie verstrekt worden, zowel per boekjaar verstrekte subsidies (budgetsubsidies) als incidentele subsidies (projectsubsidies).

In het kader van het dereguleringsprogramma (mei 2006) zijn voorstellen gedaan om de Asv op een tweetal punten te wijzigen: de hoogte van het subsidiebedrag waarboven een accountants-verklaring, schriftelijke verklaring of taxatie kan worden gevraagd, en het schrappen van de verplichting dat de subsidieontvanger zich dient te verzekeren. De wijzigingen zijn doorgevoerd omdat deze een vermindering van administratieve lasten betekenen, zij het in bescheiden mate.

De gewijzigde Asv is in de vergadering van februari 2007 door Provinciale Staten vastgesteld.

2.1.3. Verordening Cultuurbeleid.

De “Verordening cultuurbeleid provincie Utrecht” geldt vanaf 1996 en is in 2006 gewijzigd.

In de verordening worden de terreinen aangegeven die tot het cultuurbeleid gerekend worden, waaronder amateurkunst en podiumkunst. Over een aantal onderdelen van subsidieverlening zijn in de verordening -procedurele- bepalingen opgenomen: het cultuurbeleid als toetsingskader voor subsidies, de instelling van adviescommissies, het vaststellen van subsidieplafonds, het bepalen van data voor het indienen van aanvragen etc.

De verordening heeft het karakter van een raamverordening: de samenstelling en bevoegdheden van adviescommissies, indieningsdata etc. zijn in afzonderlijke subsidieregelingen vastgelegd.

2.1.4. Subsidieregelingen amateurkunst en podiumkunst.

Als specifieke toepassingen van de verordening op het cultuurbeleid zijn vanaf 1996 onder andere het “Besluit amateurkunst en kunstzinnige vorming provincie Utrecht” en het “Besluit podiumkunst provincie Utrecht” van kracht, beiden zijn in 2006 gewijzigd.

In de subsidieregelingen zijn nadere voorwaarden geformuleerd voor subsidieaanvragen op deze deelterreinen: inhoudelijke toetsingscriteria, subsidiabele kosten, subsidiebedragen (minimum-maximum), indieningstermijnen, te hanteren formats, advisering door commissie podiumkunsten.

2.1.5. Adviescommissies cultuurterreinen.

Het “Besluit commissies cultuurterreinen provincie Utrecht” (1996) vormt eveneens een specifieke toepassing van de verordening cultuurbeleid. In dit besluit zijn bepalingen inzake de adviescommissies op cultuurterreinen opgenomen: de samenstelling en benoeming, werkwijze, bevoegdheden. Op basis van dit besluit is de Commissie podiumkunst ingesteld, die ook als adviescommissie voor het deelterrein van de amateurkunst fungeert.

2.1.6. Behandeling aanvragen projectsubsidies (incidenteel).

Een aanvraag voor een projectsubsidie moet uiterlijk 13 weken voor aanvang van het project zijn ingediend. Voor de subsidieregelingen voor amateurkunst en podiumkunst gelden 2 indieningstermijnen per jaar.

De aanvraag wordt eerst geregistreerd en dan getoetst op formele aspecten als: gebruik van het juiste format, volledigheid, tijdige indiening, indiening bij het juiste bestuursorgaan. Uiterlijk binnen 1 week wordt een registratiebevestiging verzonden en binnen 4 weken een ontvangstbevestiging. Aanvragen die niet binnen de regeling passen worden direct afgewezen.

In de volgende fase wordt de aanvraag door de commissie podiumkunst behandeld. Op basis van deze behandeling stelt de secretaris van de adviescommissie het concept-advies op dat ter goedkeuring aan de commissie wordt voorgelegd. Aansluitend neemt de directeur van de dienst MEC een besluit op de subsidieaanvraag, op basis van een zogeheten C-stuk.

De sector verstuurt de beschikking naar de aanvrager, waarin het besluit is opgenomen en aangegeven wordt aan welke verplichtingen de aanvrager verder dient te voldoen. Op verzoek van de aanvrager kan een voorschot op het subsidie verstrekt worden.

Binnen 6 maanden na afloop van het project moet een aanvraag tot definitieve vaststelling van het subsidie worden ingediend (schriftelijke verklaring of taxatie of accountantsverklaring is alleen bij subsidies boven € 100.000,- nodig).

Binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag tot definitieve vaststelling wordt het subsidie vastgesteld. Betaling of terugvordering van het restant c.q. teveel betaald subsidie dient binnen 4 weken na de definitieve vaststelling te gebeuren.

Samengevat bestaat het subsidieverleningsproces uit 7 fasen: ontvangst, beoordeling, verlening/vaststelling, bevoorschotting, definitieve vaststelling, betaling/terugvordering.

Afhankelijk van de duur van het project bedraagt de totale doorlooptijd ca 14 maanden.

2.1.7. Procesbeschrijvingen (MAVIM).

Voor het totale subsidiëringstraject worden een viertal systemen gebruikt: PROWERK (post-registratie), COGNOS (registraties en rapportages), CODA (financiële traject) en MAVIM (procesbeschrijvingen, formats, checklists). De subsidieverlening is het eerste proces dat in MAVIM beschreven is. De aanleiding voor deze procesbeschrijving was drieledig:

- accountantsvoorschriften met betrekking tot de controle van subsidieverleningen.
- uniformiteit in het proces van subsidieverlening.
- de kwaliteit van de processen.

Voor de budgetsubsidies (meerjarig, per boekjaar verstrekt) en de projectsubsidies (incidenteel) zijn afzonderlijke procesbeschrijvingen opgesteld, die echter qua stappen en handelingen vrijwel gelijk zijn.

Bij de procesbeschrijving in MAVIM worden 8 fasen c.q. stappen onderscheiden. Elke stap is weer uiteengelegd in deelstappen, waarbij tot in detail beschreven is welke handelingen in deze fase uitgevoerd dienen te worden. De procesbeschrijvingen fungeren op deze manier als een soort elektronisch handboek: elke actie of handeling kan worden vastgelegd.

Om een beeld te krijgen van de gedetailleerdheid van de procesbeschrijvingen in het MAVIM-systeem zijn in Bijlage 1 de veelheid aan handelingen weergegeven bij een van de deelstappen in het proces, te weten het verwerken van de bevoorschottingsaanvraag (onderdeel van stap 4, het bevoorschotten). In de procesbeschrijvingen is ook het totale instrumentarium opgenomen (in- en extern gericht) dat voor het subsidieverleningsproces beschikbaar is: formats, checklists, modellen etc. In Bijlage 2 is een opsomming van dit instrumentarium weergegeven.

2.2. Analyse

2.2.1. Inleiding.

In deze paragraaf wordt een analyse gemaakt van het subsidieverleningsproces als zodanig en van de subsidieregelingen voor amateurkunst en podiumkunst in het bijzonder. De doelstelling van de pilot subsidies is bij deze analyse leidend, te weten het onderzoeken op mogelijkheden voor deregulering en vermindering van administratieve lasten.

Voor de analyse is gebruik gemaakt van de volgende informatiebronnen:

- beschikbare documenten en rapporten (paragraaf 2.2.2.).
- ervaringen van instellingen met de subsidieregelingen (paragraaf 2.2.3.).
- bevindingen van de Awb-bezwarencommissie met de subsidieverlening (paragraaf 2.2.4.).

De analyse is geconcentreerd op de onderwerpen die de beste mogelijkheden voor deregulering en vermindering van administratieve lasten bieden, te weten:

- het cultuurbeleid en de relatie naar de verordeningen en subsidieregelingen
- de procedure voor het aanvragen van een subsidie
- het proces van subsidieverlening.
- de afwikkeling van de subsidieverlening

2.2.2. Analyse op basis van beschikbare documenten en rapporten.

I. Cultuurbeleid in relatie tot de verordeningen en subsidieregelingen

* Ten aanzien van het cultuurbeleid:

- Geconstateerd dient te worden dat de inhoudelijke wisselwerking tussen het vigerende cultuurbeleid en de verordeningen en subsidieregelingen onvoldoende is.

In het Cultuurprogramma wordt de rol van de provincie aangeduid als kaderstellend en voorwaardenscheppend. Deze rolopvatting is niet herkenbaar in de verordeningen en subsidieregelingen, wat betreft de doelstelling, criteria voor subsidietoekenning etc. Deze wisselwerking is evenwel noodzakelijk als de subsidieregelingen instellingen moeten stimuleren om activiteiten te organiseren die een vertaling en uitvoering vormen van het cultuurbeleid dat door de provincie wordt voorgestaan.

- Ook de ambities in het Cultuurbeleid ten aanzien van amateurkunst en podiumkunst zijn in de subsidieregelingen niet goed te traceren:
 - hoe is de ambitie om een zo divers en groot mogelijk publiek te laten deelnemen aan of laten genieten van kwalitatief verantwoorde amateurkunst te relateren aan het gestelde criterium: “Gedeputeerde Staten kunnen subsidie verstrekken voor een project indien dat artistieke kwaliteit zal hebben. Voor de beoordeling daarvan wordt uitgegaan van de oorspronkelijkheid van de activiteit, haar zeggingskracht en het te verwachten vakmanschap” (art. 2, lid 1)?
 - hoe is de ambitie om een zo divers en zo groot mogelijk deel van de bevolking kennis te laten maken met kwalitatief goede en verscheiden voorstellingen op het gebied van podiumkunst te relateren aan het criterium dat “de professionele artistieke kwaliteit bepaald wordt op basis van oorspronkelijkheid, zeggingskracht en het te verwachten vakmanschap” (art. 2, lid 1b)?

De relatie tussen de beleidsambities en de subsidiecriteria is met andere woorden niet (voldoende) eenduidig.

Opmerkelijk is dat het belang van de wisselwerking tussen beleid en subsidiëring ook in het Cultuurprogramma 2005-2008 zelf wordt onderschreven, getuige de passage: “Bij deze provinciale rol van ontwikkelingspartner past de traditionele rol als verstrekker van incidentele subsidies zonder duidelijk beleidsdoel steeds minder” (Cultuurprogramma, pag. 8).

In lijn hiermee staat de aanbeveling van het bureau SIRA om eenduidige beleidskaders en beoordelingscriteria op te stellen: “Uit de gesprekken met ervaringsdeskundigen is gebleken dat -voor een buitenstaander- niet altijd duidelijk is welke beleidskaders en beoordelingscriteria worden gebruikt bij het verlenen van vergunningen en subsidies ... Een voorbeeld hiervan zijn de diverse subsidieregelingen die de provincie Utrecht kent. In deze regelingen en de Asv van de provincie wordt niet aangegeven op welke gronden een subsidieaanvraag wordt beoordeeld en om welke redenen deze kan worden afgewezen” (SIRA-rapport, pag. 14). De toepassing van de beleidskaders en beoordelingscriteria is voor de subsidieaanvragers niet duidelijk.

* Ten aanzien van de verordeningen:

In het SIRA-rapport zijn aan de hand van een beslisboom voorstellen gedaan voor deregulering van de Asv en de Verordening cultuurbeleid. De afwegingen bij de verschillende aangrijpingspunten zijn niet consequent vanuit het perspectief van deregulering gemaakt: in tegenstelling tot de opvatting in het rapport is het schrappen en/of vereenvoudigen van verplichtingen zeker mogelijk, evenzo als het vereenvoudigen van stappen in de procedures. De Awb laat daartoe voldoende ruimte. De gedane voorstellen zijn met andere woorden wat betreft deregulering en vermindering van administratieve lasten minder vergaand dan mogelijk en wenselijk is.

* Ten aanzien van de subsidieregelingen:

- Zoals hiervoor al geconstateerd is zijn de subsidiecriteria niet helder geformuleerd en daarmee voor meerdere interpretaties vatbaar: wat betekenen de criteria van zeggingskracht en te verwachten vakmanschap voor de beoordeling van een subsidieaanvraag? Dit leidt tot extra discussies, overleg, verzoeken om aanvullende informatie etc. en daarmee ook tot onduidelijkheid en extra administratieve lasten voor de aanvragers. Dit kan voorkomen worden door een betere toelichting op de criteria te geven die voor de aanvragers duidelijkheid biedt.
- De beide subsidieregelingen verschillen op een aantal, niet inhoudelijke punten zoals:
 - de subsidiebedragen: verschillende minimumbedragen, dezelfde maximumbedragen.
 - de indieningstermijnen: andere termijnen voor de amateurkunst dan voor de podiumkunst.
 - het bereik: op het gebied van amateurkunst worden geen projecten buiten de provincie gesubsidieerd, voor podiumkunst is dit wel mogelijk.

De vraag is of deze verschillen vanuit het oogpunt van deregulering en vermindering van administratieve lasten gehandhaafd moeten blijven?

Ook is opvallend dat voor twee aparte regelingen één adviescommissie fungeert, de adviescommissie voor podiumkunsten.

- Voor alle projectsubsidies gelden dezelfde verplichtingen, zowel voor een subsidiebedrag van € 500,-- als voor een subsidiebedrag van € 12.500,--.
- De budgetten voor de incidentele subsidies voor amateurkunst en podiumkunst zijn beperkt van omvang, respectievelijk € 127.000,-- en € 87.000,--.

II. Aanvraagprocedure

De administratieve lasten (AL) voor subsidieaanvragen, zoals in het SIRA-rapport becijferd, staan niet in reële verhouding tot de subsidiebedragen, noch wat betreft de totale budgetten, noch wat betreft de afzonderlijke aanvragen:

- de AL op het gebied van amateurkunst zijn berekend op 910 uur voor in totaal 36 projecten per jaar, gemiddeld 25 uur per project.
- voor podiumkunst bedragen de AL 1.007 uur voor ca 40 projecten, eveneens 25 uur per project.

Voor alle duidelijkheid: het betreft hier de lasten voor de subsidieaanvragers, niet de interne c.q. ambtelijke lasten voor de behandeling van de subsidieaanvragen (SIRA-rapport, pag. 18). Voor de beeldvorming: bij een *-louter fictief-* uurtarief van € 50,-- zou dit een bedrag betekenen van ca € 45.000,-- aan AL voor de subsidieaanvragers van de amateurkunstregeling, ten opzichte van een beschikbaar budget van € 127.000,--. De AL voor de subsidieaanvragers voor de podiumkunstregeling zouden ca € 50.000,-- bedragen, bij een budget van € 87.000,--.

De verhouding tussen de lasten voor de aanvragers en de beschikbare budgetten wordt nog minder evenwichtig als de AL gerelateerd worden aan het gegeven dat het minimumsubsidie bij een amateurkunstproject € 500,-- is.

Bij de berekeningen van de AL zijn evenwel de nodige kanttekeningen te plaatsen. De berekeningen zijn gebaseerd op algemeenheden en daarmee te grofmazig: de ene aanvraag is de andere niet. Ook zijn de berekeningen niet gespecificeerd naar de procesbeschrijvingen: hoeveel tijd vragen de verschillende acties of verplichtingen van de aanvragers?

In het SIRA-rapport (pag. 19) wordt gewezen op de conclusie uit de “Nulmeting AL provincies” dat de gemiddelde AL in Utrecht lager zijn, zowel voor bedrijven als voor maatschappelijke instellingen en (georganiseerde) burgers.

III. Proces van subsidieverlening

- In de procesbeschrijvingen in het MAVIM-systeem ontbreekt een koppeling naar de inhoud en het doel van de subsidieverlening: de uitgangspunten en ambities van het cultuurbeleid, de doelstelling van de subsidieregelingen, de toetsing door de adviescommissie aan het beleid etc. De procesbeschrijvingen zijn louter gericht op de formele aspecten van het subsidieverleningsproces. Het zijn “op zichzelf staande beschrijvingen” zonder relatie naar “de praktijk” van de subsidieverlening. De procesbeschrijvingen zijn bij de sector cultuur niet of nauwelijks bekend en worden bij de behandeling van subsidieaanvragen dan ook niet gebruikt.
- Ook zijn de procesbeschrijvingen voor de subsidieaanvragers onvoldoende transparant: uit de beschrijving blijkt niet duidelijk wanneer welke stap wordt uitgevoerd, door welke ambtenaar of geleding binnen de sector.
- De procesbeschrijvingen voor budgetsubsidies zijn nagenoeg hetzelfde en even gedetailleerd als voor projectsubsidies, terwijl de doelstelling en het effect van de twee subsidiesoorten toch duidelijk anders zijn alsook de minimaal/maximaal te verstrekken subsidies, de omvang van de beschikbare budgetten etc.
- De doorlooptijd van een traject van een projectsubsidie bedraagt maximaal 14 maanden, afhankelijk van de duur van het project, en is daarmee veel te lang. Ook ligt tussen de verschillende stappen in het proces teveel tijd: de definitieve vaststelling van het subsidie bijvoorbeeld dient binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag tot definitieve vaststelling te gebeuren.

IV. Afwikkeling subsidieverlening.

De acties die in deze fase verricht dienen te worden, zowel door de aanvrager als intern, zijn een uitvloeisel van de verplichtingen die in de eerdere fase van de subsidieverlening gesteld zijn. De constatering die hiervoor gedaan zijn gelden, voor zover van toepassing, derhalve ook voor de afwikkeling van de subsidieverlening.

In aanvulling hierop dient op deze plaats nog te worden aangetekend dat voor alle project-subsidies hetzelfde regime gehanteerd wordt: alle subsidies worden eerst voorlopig en daarna definitief vastgesteld en te veel of te weinig betaalde bedragen worden verrekend. Ook over een subsidiebedrag van € 500,-- wordt met andere woorden afgerekend.

2.2.3. Ervaringen van aanvragende instellingen

In de pilot subsidies staat met name de vraag centraal hoe de regelgeving van de provincie voor de aanvragers vereenvoudigd en van niet noodzakelijke AL ontdaan kan worden. Bij het opmaken van deze rapportage is de opvatting van de aanvragers dus van groot belang. Daartoe zijn gesprekken gevoerd met een drietal instellingen die meermalen een beroep op een van de subsidieregelingen hebben gedaan. Gezien het kleine aantal is het beeld dat hieruit ontstaat niet representatief maar daarom niet minder belangrijk om te vermelden. Hieronder zijn de meningen van de instellingen weergegeven, gerelateerd naar de vier onderwerpen.

Het gaat er in deze paragraaf dus niet om of het gestelde ook terecht of juist is: verwoord is hoe een en ander door de instellingen beleefd en ervaren wordt.

I. Cultuurbeleid in relatie tot de verordeningen en subsidieregelingen

Het provinciale cultuurbeleid is bij de aanvragers voldoende bekend of te achterhalen.

Het beleid is in de ogen van de instellingen wel duidelijk maar ook te algemeen en daardoor te weinig sturend. Het beleid sluit te weinig aan op de praktijk en de ontwikkelingen binnen de cultuursector. Het gevolg aldus de instellingen is dat subsidieaanvragen “naar het beleid en de subsidiecriteria toegeschreven worden”. In de gesprekken is geopperd dat het beleid uitnodigender zou moeten zijn en vooral nieuwe, experimentele activiteiten zou moeten stimuleren: daarvoor immers zijn incidentele subsidies bedoeld!

De subsidiecriteria zijn volgens de instellingen niet helder geformuleerd en moeilijk te toetsen: wat is oorspronkelijkheid? Ook is voor de aanvragers onduidelijk hoe de criteria gehanteerd worden: weging van de verschillende criteria, prioriteitenstelling etc.

Samengevat:

- het beleid en de vertaling ervan in de subsidiecriteria moet volgens de instellingen uitnodigender en stimulerender worden.
- het beleid is te weinig sturend waardoor het product in artistiek opzicht ondergeschikt gemaakt wordt aan de subsidieverlening, terwijl het omgekeerde het geval zou moeten zijn.
- de criteria moeten toetsbaar (SMART) geformuleerd worden.

II. Aanvraagprocedure

Het aanvraagformulier is voor de instellingen duidelijk en de vragen worden relevant gevonden. Wel wordt gevraagd om een betere koppeling tussen de gevraagde informatie en de toetsingscriteria: wat gebeurt met de informatie over het te verwachten aantal bezoekers of met de gevraagde CV's? Hoe “betrouwbaar” is het opgegeven aantal bezoekers?

De kanttkening is gemaakt dat de standaard van het formulier niet past bij de diversiteit van de projecten: het inpassen van het project in het format kost veel tijd en energie. De vraag is of dit opweegt tegen het rendement van de standaard, zowel voor de provincie als voor de aanvragers.

De vragen in het formulier voor de podiumkunst overlappen elkaar op diverse punten: de omschrijving van de productie, de uitgangspunten en de artistieke drijfveren zijn drie vragen die min of meer dezelfde informatie opleveren.

De ene instelling kan zich vinden in de vaste indieningstermijnen, een andere instelling pleit juist voor het doorlopend kunnen indienen van aanvragen, met een bepaalde termijn voor aanvang van het project. De geldende termijnen zijn namelijk niet projectgebonden en vormen ook geen meerwaarde voor het onderling kunnen afwegen van de subsidieaanvragen.

De instellingen hebben geen problemen met de procedure wat betreft de behandeltijd, ofschoon deze voor kleinere subsidies als redelijk lang wordt beschouwd.

De behandeling van de aanvragen door de adviescommissie wordt ondersteund, vanwege de onafhankelijkheid en inhoudelijke deskundigheid. Een discussiepunt is om alleen aanvragen boven een bepaald bedrag aan de commissie voor te leggen versus alle aanvragen voor te leggen maar het minimumbedrag te verhogen.

Samengevat:

- de koppeling tussen de criteria en de gevraagde projectinformatie behoeft in de ogen van de instellingen verbetering.
- meer helderheid wordt gevraagd over de toepassing van de criteria.
- het aanvraagformulier moet de instellingen meer ruimte bieden om het project naar eigen idee te beschrijven.

III. Proces van subsidieverlening.

Alle instellingen ervaren het ontbreken van contact met de behandelend ambtenaar, vooraf en tussentijds, en met de adviescommissie als een gemis: hierdoor is er geen mogelijkheid om de aanvraag toe te lichten, om terug te koppelen of de aanvraag compleet is e.d.

De transparantie van het behandelingsproces wordt vergroot als aan de instelling bekend wordt gemaakt welke ambtenaar de aanvraag behandelt.

De instellingen ondersteunen het integraal opnemen in de beschikking van het advies van de commissie, vanwege de transparantie van de advisering en besluitvorming.

IV. Afwikkeling subsidieverlening.

De instellingen hebben geen bezwaren tegen het principe van verantwoording en afrekening. Opgemerkt wordt wel dat het verschil tussen het voorlopig en het definitief subsidie vaak zo klein is dat het praktischer is om het subsidie direct als een vast bedrag vast te stellen.

* Suggesties van de instellingen.

De instellingen oordelen over het algemeen redelijk positief over de subsidieverlening van de provincie. De meeste kritiekpunten betreffen de voorliggende fase, i.c. het cultuurbeleid en de doorvertaling van de beleidsdoelstellingen in de subsidieregelingen en -criteria. Dit wil niet zeggen dat de aanvragers niet openstaan voor verdere vereenvoudiging van de regelgeving en vermindering van verplichtingen. Daartoe zijn in de gesprekken een aantal suggesties gedaan:

- de instellingen vragen om een digitaal loket op de provinciale website dat de toegang vormt voor alle subsidies. Het digitale loket dient meer vraaggericht in plaats van (zoals nu) aanbodgericht te worden opgezet: “wat moet ik doen als ik een subsidie wil aanvragen voor mijn activiteit”, in plaats van “welke subsidieregelingen kent de provincie”.
- het aanvraagformulier moet niet gebaseerd zijn op wat de provincie wil weten maar het formulier moet meer ruimte bieden aan de instellingen om hun aanvraag uiteen te zetten. De gevraagde informatie dient beter afgestemd te worden op de beleidsdoelstellingen die de provincie wil bereiken.

De instellingen bieden aan om het vragenformulier eenmalig met de provincie door te nemen met als doel een formulier te krijgen dat eenduidiger is, meer duidelijkheid biedt waarom bepaalde informatie gevraagd wordt e.d. (begrip en draagvlak).

- de mogelijkheid van vooroverleg over de subsidieaanvragen, om te bespreken of de aanvraag voldoende duidelijk is en alle noodzakelijke stukken zijn bijgevoegd. Dit voorkomt de nodige communicatiestoornissen tussen provincie en aanvragende instellingen.
- de mogelijkheid om de aanvraag mondeling bij de adviescommissie te kunnen toelichten.
- de scheidslijn tussen amateurkunst en podiumkunst is niet duidelijk te markeren. Dit pleit volgens de instellingen voor het samenvoegen van de twee regelingen tot één regeling, waarbij de provincie zelf kan bepalen tot welk deel terrein een aanvraag gerekend dient te worden.
- volgens de instellingen is het aantal aanvragen voor de 1e helft van het jaar beduidend groter dan voor de 2e helft. De instellingen pleiten er daarom voor het beschikbare budget naar rato over de beide jaarhelften te verdelen.

2.2.4. Ervaringen van de Awb-bezwarencommissie.

Bij de behandeling van bezwaarschriften is de Awb-bezwarencommissie met name gericht op de vraag of de regelgeving en voorschriften juist zijn toegepast, of het besluit voldoende gemotiveerd is e.d. Toepassing van de Awb is vooral gericht op rechtmatigheid en minder op doelmatigheid.

Voorheen constateerde de bezwarencommissie dat de subsidiecriteria aan de adviescommissie onvoldoende basis boden voor de onderbouwing van haar advies. Op dit punt is er in de ogen van de bezwarencommissie in de afgelopen jaren veel verbeterd.

Gemiddeld zijn in de afgelopen jaren bij de Awb-commissie 12 bezwaarschriften per jaar ingediend, op een totaal van ca 130 aanvragen voor amateurkunst- en podiumkunstsubsidies gezamenlijk. (2004: 16; 2005: 15; 2006: 6. In de registratie is geen uitsplitsing gemaakt naar amateurkunst of podiumkunst).

De jaarverslagen van de Awb-commissie bevatten aanbevelingen aan de provinciale diensten over aanpassingen in de subsidieregelingen, naar aanleiding van bezwaarschriften en uitspraken van de Awb-commissie. Deze aanbevelingen zijn door GS vastgesteld.

2.3. Het subsidieverleningsproces bij andere overheden.

Om het proces van subsidieverlening bij de provincie Utrecht goed te kunnen positioneren en te kunnen beoordelen wat betreft regeldruk en administratieve lasten is het zinvol om na te gaan hoe het proces bij een andere provinciale of lokale overheid verloopt.

Hieronder wordt een beknopte beschrijving gegeven van de subsidieverlening bij de provincies Overijssel en Drenthe en de gemeente Leidschendam. De keuze voor deze overheden is gebaseerd op de ervaringen die bij deze overheden met deregulering zijn opgedaan, in het bijzonder ten aanzien van subsidieverlening.

* Provincie Overijssel

De provincie Overijssel is in 2003 gestart met het "Project Stroomlijning & Sturing, herijking financiële relaties en subsidiërelaties". Het project maakt onderdeel uit van "De andere provincie, kabinetsvisie voor modernisering van het openbaar bestuur".

Aanleiding voor het project wat betreft de subsidieverlening was de opvatting dat er binnen de provincie te weinig zicht bestond op het effect van subsidies en dat ambtenaren verschillend omgingen met subsidieaanvragen en de verantwoording ervan. Doelstelling van het project was om de subsidiëring effectiever, toegankelijker en doelmatiger te laten verlopen en een betere koppeling te maken tussen het beleid en de uitvoering door instellingen en organisaties.

Een meer resultaatgerichte subsidiëring met andere woorden: wat verwacht de provincie van de aanvrager en andersom, zonder dat de provincie zich bemoeit met de uitvoering en bedrijfsvoering door de instelling.

De uitvoering van de subsidieverlening is inmiddels gestandaardiseerd: binnen alle organisatie-eenheden wordt hetzelfde werkproces gevolgd met standaard documenten.

Om te komen tot een eenduidige manier van subsidiëren is een vaste procedure opgezet: een aanvraag wordt beoordeeld aan de hand van een toetsingskader met een uitgebreide vragenlijst, dat naar een van de vier sturingsmodellen leidt.

Het toetsingskader bestaat uit 6 stappen/vragen:

- stap 1: Is het een taak van de provincie?
- stap 2: Doet de provincie het zelf?
- stap 3: Is er sprake van een financiële bijdrage voor koop, levering, huur, pacht of dienstverlening rechtstreeks aan de provincie?
- stap 4: Wie kunnen de taak uitvoeren?
- stap 5: Indien meerdere partijen de taak kunnen uitvoeren: wil de provincie meerdere aanbieders consulteren alvorens de taak toe te delen?
- stap 6: Welke vorm van sturing past het beste bij het bereiken van de beleidsdoelstellingen en de subsidiërelatie tussen provincie en partner?

De vier sturingsmodellen zijn:

- het vergelijkend prestatie­model: sterke sturing op effecten en prestaties (marktregulering)
- exclusief prestatie­model: sterke sturing op prestaties en matig op bedrijfsvoering (wederzijdse beïnvloeding)
- directief prestatie­model: sterke sturing op bedrijfsvoering, maar ook op middelen en prestaties (top down)
- stimulerings­model: beperkte sturing op middelen, niet op bedrijfsvoering of prestaties (bottom up)

De wijze van sturing wordt bepaald door aspecten als: de visie die Provinciale Staten heeft op sturen, het financiële en juridische risico voor de provincie, de maatschappelijke aandacht, het op doelgerichte en doelmatige wijze inzetten van middelen door de provincie.

Het stimulerings­model is het meest eenvoudig en vooral bedoeld voor vrijwilligersorganisaties waarbij betrekkelijk lage subsidiebedragen aan de orde zijn. De provincie vraagt alleen een korte omschrijving van het subsidiedoel en geen uitgebreide financiële verantwoording.

De administratieve lasten voor de aanvrager blijven in dit model tot een minimum beperkt: “Een instelling die jaarlijks een klein bedrag ontvangt, waarmee de provincie niet meer beoogt dan dat een instelling activiteiten ontplooit (waarderen, stimuleren, mogelijk maken), vraagt om een sturing op input/middelen. Dat wil zeggen dat de provincie uitsluitend bemoeienis heeft met de hoogte van het subsidiebedrag en hieraan geen prestaties verbindt. Deze vorm van sturing vermindert de administratieve druk bij de provincie” (Project Stroomlijning & Sturing, pag. 11). Het vergelijkend prestatie­model is het meest sturend en vooral bedoeld voor professionele organisaties met hoge subsidiebedragen. Hierbij dient vooraf duidelijkheid te bestaan over het effect van de te leveren prestaties.

Voortvloeiend uit het project Stroomlijning & Sturing is het project Ontbureaucratisering/ deregulering uitgevoerd waarbij de Algemene Subsidieverordening en het Uitvoeringsbesluit Subsidies doorgelicht zijn.

In de Asv Overijssel 2005 is de uitvoering van de subsidieverlening gedelegeerd aan GS. De bepalingen van de Asv zijn materieel hetzelfde als in de Asv van de provincie Utrecht.

In het Uitvoeringsbesluit subsidies Overijssel 2007 worden twee subsidievormen onderscheiden: prestatiesubsidies en stimulerings­subsidies (maximaal € 30.000,-).

Overijssel kent geen afzonderlijke subsidieregelingen meer: in het Uitvoeringsbesluit zijn bijzondere bepalingen opgenomen voor subsidies op deel­terreinen als economie, milieu, landbouw, cultuur, zorg etc.

Voor subsidieverlening op het deel­terrein van cultuur zijn de centrale criteria het leveren van een bijdrage aan de culturele ontwikkeling en/of het vergroten van het cultureel bereik.

Als specifieke criteria voor amateurkunst zijn geformuleerd: samenwerking met (een) professionele instelling(en), voldoende artistiek-inhoudelijke kwaliteit, aantoonbaar kunnen voorzien in cofinanciering en/of een eigen bijdrage.

Het subsidieverlenings­proces binnen de provincie Overijssel verloopt als volgt:

- een subsidieaanvraag wordt ingediend met behulp van een aanvraag­formulier (format).
- er worden geen indieningstermijnen gehanteerd: beoordeling van aanvragen gebeurt op volgorde van binnenkomst.
- als een aanvraag niet compleet is krijgt de aanvrager de gelegenheid om aanvullende stukken in te dienen. De behandelingstermijn wordt daarvoor opgeschort.
- binnen 13 weken ontvangt de aanvrager de beschikking waarin staat of de subsidie wel/niet verstrekt wordt.
- alleen subsidieaanvragen boven € 10.000,- worden voorgelegd aan een advies­commissie.
- de behandelingstermijn van 13 weken start nadat GS het advies van de commissie hebben ontvangen.
- bij een subsidietoekenning wordt direct een voorschot van maximaal 80% verstrekt. De bevoorschotting hoeft niet te worden aangevraagd. De overige 20% wordt uitgekeerd na de definitieve vaststelling van het subsidie.

- binnen 4 maanden na de uitvoering van het project moet de aanvrager een aanvraag tot vaststelling indienen, met een inhoudelijke verantwoording. Bij subsidies boven € 25.000,-- moet hieraan ook een accountantsverklaring worden toegevoegd. Op basis hiervan stellen GS het subsidie definitief vast.

Conclusie subsidieverlening Overijssel - Utrecht.

Geconcludeerd kan worden dat er vanuit het perspectief van deregulering en administratieve lasten geen wezenlijke verschillen bestaan tussen de subsidieverlening van de provincie Overijssel en de subsidieverlening van de provincie Utrecht, noch inhoudelijk (subsidiecriteria) noch procedureel/procesmatig (Asv, subsidieregelingen, verplichtingen). Alleen subsidieaanvragen boven € 10.000,-- worden in Overijssel aan de adviescommissie voorgelegd en het bevoorschotten gebeurt automatisch.

* Provincie Drenthe.

In de provincie Drenthe is in 2003 een analyse van het subsidiesysteem gemaakt. De analyse heeft geleid tot één overkoepelend beleidskader per beleidsveld (integrale veiligheid, natuur- en milieueducatie etc.). Subsidieregelingen met vergelijkbare beleidsdoelen zijn samengevoegd en van de subsidieregelingen die zijn ingetrokken zijn de essentiële bepalingen geïntegreerd in de algemene subsidieverordening.

Voor het cultuurterrein wordt het Actieplan Cultuurbereik als gemeenschappelijk beleidskader gehanteerd. Op basis van dit actieplan is één brede subsidieregeling cultuurbereik opgesteld, waarin alle afzonderlijke subsidieregelingen ten aanzien van cultuur zijn opgegaan.

De Algemene subsidieverordening Drenthe 2004 heeft tot doel een subsidiebeleid te voeren dat zorgt voor een efficiënte inzet van subsidiemiddelen in relatie tot het realiseren van provinciale doelstellingen. Kernwoorden voor het subsidiebeleid zijn sturing op resultaten, effectiviteit, transparantie en een strakke handhaving.

Het college van GS is bevoegd tot het verstrekken van subsidies, waarbij GS het zogenaamde "prestatie-model" hanteren. Dit betekent dat de provinciale sturing vooral gericht is op output of resultaat: de door de subsidieontvanger te leveren prestaties dienen zo nauwkeurig mogelijk in operationele termen beschreven en verantwoord te worden.

In de Asv worden 2 subsidievormen onderscheiden (zowel budget- als incidentele subsidies):

- prestatiesubsidies: hierbij wordt gestuurd op resultaat
- waarderingssubsidies: bedoeld voor instellingen of activiteiten die zich minder goed lenen voor sturing op resultaat, maar die de provincie toch wil ondersteunen.

Het subsidieverleningsproces binnen de provincie Drenthe voor incidentele prestatiesubsidies verloopt als volgt:

- subsidieaanvragen moeten uiterlijk 8 weken voor aanvang van de activiteit bij GS worden ingediend. Hiervoor zijn geen standaardformulieren.
- bij de aanvraag moet een begroting worden ingediend en een omschrijving worden gegeven van de activiteit (waar, wanneer, welke prestaties, de beoogde effecten, relatie met het beleid van de provincie, welke doelgroepen).
- binnen 8 weken nadat de aanvraag compleet is ontvangt de aanvrager een beschikking.
- de aanspraak op subsidie vervalt als niet binnen 13 weken na de in de aanvraag genoemde aanvangsdatum met de activiteit is begonnen.
- binnen 13 weken na het uitvoeren van de activiteit moet de aanvrager een aanvraag tot subsidievaststelling indienen, voorzien van een inhoudelijk en financieel verslag. Bij een subsidie boven € 50.000,-- moet ook een accountantsverklaring worden overlegd.
- specifiek voor incidentele waarderingssubsidies wordt het subsidie direct definitief vastgesteld.

Conclusie subsidieverlening Drenthe - Utrecht.

Geconcludeerd kan worden dat er vanuit het perspectief van deregulering en vermindering van administratieve lasten geen wezenlijke verschillen bestaan tussen de subsidieverlening van de provincie Drenthe en van de provincie Utrecht, noch inhoudelijk (subsidiecriteria) noch procedureel/procesmatig (Asv, subsidieregelingen).

In de Asv is het minimum subsidiebedrag bepaald op € 1.000,--. Niet duidelijk is of voor waarderingssubsidies een maximumbedrag geldt.

* Provincie Noord-Holland.

De provincie Noord-Holland kent binnen het digitaal loket een servicepunt voor subsidies, handhaving en vergunningen.

In de Asv worden diverse soorten subsidies onderscheiden: projectsubsidie, periodieke subsidie, budgetsubsidie, tekortsubsidie.

De provincie kent een specifieke subsidieregeling voor de kosten van professionele begeleiding van amateur zangverenigingen.

* Provincie Noord-Brabant.

Het bestuursakkoord 2003-2007 van de provincie staat voor een belangrijke deel in het teken van minder regels, kortere en snellere procedures, efficiënt en effectief werken. Met de invoering van één subsidieverordening is uitvoering gegeven aan de dereguleringsdoelstelling.

De Algemene subsidieverordening Noord-Brabant vormt in principe een allesomvattende subsidieregeling, die in de plaats is gekomen van 20 deelverordeningen. De Asv wordt doorvertaald naar door GS vast te stellen beleidsregels. Het aantal beleidsregels wordt teruggebracht van 60 naar 20 à 30. Bij de beleidsregel Kunst en Media is opvallend dat het onderdeel beeldende kunst en vormgeving niet door de provincie zelf wordt uitgevoerd maar in mandaat door een provinciale steunfunctie-instelling.

* Gemeente Leidschendam.

De Asv van de gemeente Leidschendam kent maar liefst 8 subsidiesoorten. Naast de gebruikelijke budgetsubsidie (producten of prestaties), exploitatiesubsidie (exploitatietekort) en eenmalige subsidie (activiteit of experiment), zijn er nog vijf opvallende subsidiesoorten:

- waarderingssubsidie: een stimuleringsbijdrage als waardering voor de activiteit ongeacht de feitelijke kosten van de activiteit.
- investeringssubsidie: een subsidie in de kosten van de realisering of verbouwing van een accommodatie of voor het treffen van bijzondere voorzieningen.
- uitvoeringssubsidie: een subsidie die wordt verstrekt als het uitvoeren van een activiteit van belang worden geacht, zonder dat deze activiteit naar aard en omvang door de gemeente worden beïnvloed.
- startsubsidie: een subsidie die wordt toegekend voorafgaand aan een eventuele budget- of waarderingssubsidie gedurende maximaal twee achtereenvolgende jaren aan instellingen waarvan nog moet blijken of zij levensvatbaar zijn, of dat voor de uitvoering van de activiteiten subsidie nodig is.
- jubileumsubsidie: een subsidie die verstrekt wordt aan een instelling ter gelegenheid van haar 25-jarig bestaan of een veelvoud daarvan.

In het vervolg van de Asv wordt per subsidiesoort uitgewerkt aan welke regels en verplichtingen voor het aanvragen en verantwoorden van het subsidie dient te worden voldaan. Jaarlijks wordt een subsidieboek opgesteld waarin voor alle deelterreinen wordt beschreven aan welke instellingen welk subsidie voor het betreffende jaar toegewezen is. Alles bij elkaar een omvangrijk boekwerk.

Geconcludeerd mag worden dat het subsidieverleningsproces van de gemeente Leidschendam zeker niet uitblinkt in duidelijkheid en overzichtelijkheid en daarmee door de provincie Utrecht niet als referentie genomen dient te worden.

* Gemeente Valkenswaard.

De Asv van de gemeente Valkenswaard is vooral opgezet als een procedureverordening. Voor de inhoudelijke aspecten zijn afzonderlijke beleidsregels opgesteld.

Voor de verschillende subsidiesoorten zijn flyers beschikbaar waarin helder is aangegeven hoe het betreffende subsidie kan worden aangevraagd, welke gegevens overleg dienen te worden, hoe het subsidie wordt vastgesteld etc.

* Conclusie op basis van subsidieverlening bij andere overheden.

Het geheel aan subsidieverordeningen en -regelingen overziende mag worden geconcludeerd dat de procedure die door de provincie Utrecht gehanteerd wordt voor het verlenen van subsidies zeker niet meer regels en voorschriften bevat dan de verordeningen en regels van de provincies en gemeenten die onderzocht zijn: de regeldruk en administratieve lasten van de subsidieverlening door de provincie Utrecht zijn eerder lager dan hoger.

2.4. Samenvattende conclusies

In deze paragraaf worden de belangrijkste conclusies uit de voorgaande analyses samengevat. In lijn met de opzet van de pilot lopen de conclusies en aanbevelingen van “specifiek naar algemeen”, i.c. van de specifieke subsidieregelingen voor amateurkunst en podiumkunst naar het provinciale proces van subsidieverlening in het algemeen.

1. De AL voor subsidieaanvragen op het gebied van amateurkunst en podiumkunst bedragen -voor de subsidieaanvragers- gemiddeld 25 uur per project:

*de AL van alle subsidieaanvragen gezamenlijk staan niet in verhouding
tot de beschikbare budgetten en
de AL per aanvraag staan niet in verhouding tot de
subsidiebedragen.*

2. De minimum subsidiebedragen voor amateurkunst en podiumkunst zijn vanuit het oogpunt van deregulering en vermindering van AL te laag:

beter geen subsidie dan maar € 500,-- én hoge AL voor de aanvragers.

3. De systematiek van afrekening is vanuit het oogpunt van deregulering en vermindering van AL niet pragmatisch, gezien het vaak geringe verschil tussen voorlopig en definitief subsidie:

afrekening van subsidie kost meer dan het oplevert.

4. De doorlooptijd van een traject voor een incidenteel subsidie is veel te lang, afhankelijk van de duur van het project maximaal 14 maanden.

Ten aanzien van de aanvraag- en verantwoordingsverplichtingen valt veel te dereguleren en aan AL te verminderen:

*de aanvraag- en verantwoordingsverplichtingen dienen te worden
gerelateerd aan de hoogte van het subsidie,
geen standaardformulieren (keurslijf),
geen overlappende vragen,
alleen informatie die relevant is,
alleen*

5. De afgelopen 3 jaren zijn gemiddeld 12 bezwaren ingediend tegen de behandeling van subsidieaanvragen. Gezien dit geringe aantal mag meer risico genomen worden:

*de subsidieregelingen kunnen stimulerender gemaakt worden:
minder ingekaderd en meer laagdrempelig,
met het risico van een extra bezwaarschrift*

6. Budgetsubsidies zijn voor de uitvoering van activiteiten die elk boekjaar terugkomen.
 Projectsubsidies zijn voor de uitvoering van activiteiten die incidenteel zijn:
*structureel gaat samen met continuïteit en zekerheid
 incidenteel gaat samen met experimenteel:
 de kans krijgen om een activiteit uit te voeren,
 zonder (te) veel lasten of plichten*
7. De procesbeschrijvingen (MAVIM) zijn veel te gedetailleerd en staan daarmee ver af van de praktijk zoals subsidieaanvragen behandeld worden:
*de doelstellingen en uitgangspunten van subsidieverlening en het te doorlopen proces
 staan los van elkaar in plaats van dat deze op elkaar aansluiten.*
8. De procesbeschrijvingen maken de subsidieverlening voor aanvragers niet transparant:
*de procesbeschrijvingen zijn niet aanvragergericht:
 na een registratiebevestiging 4 weken later een ontvangstbevestiging
 is voor de aanvrager niet zinvol*
9. Elke (deel)stap in de procesbeschrijvingen leidt intern tot een actie en dus extern tot AL voor de aanvragers:
*de procesbeschrijvingen vormen een belangrijke oorzaak
 van de AL voor de subsidieaanvragers.*
10. Het budget voor amateurkunst is € 492.000,--, voor incidentele subsidies € 127.000,--:
het budget voor incidentele subsidies bedraagt 26% van het totaalbudget.
 Het budget voor podiumkunst is € 1.430.000,--, voor incidentele subsidies € 87.000,--:
het budget voor incidentele subsidies bedraagt 6% van het totaalbudget.
*De absolute en relatieve omvang van de budgetten voor
 incidentele subsidies vragen om een discussie over de
 effectiviteit van het inzetten van deze middelen*
11. De doelstellingen en ambities van de provincie ten aanzien van de amateurkunst en de podiumkunst zijn grotendeels gelijk:
*de subsidieregelingen voor amateurkunst en podiumkunst
 kunnen in één regeling worden samengevoegd.*
12. De subsidieverleningsprocedure van de provincie Utrecht leidt niet tot een hogere regeldruk en meer administratieve lasten dan de subsidieverleningsprocedures van andere provincies.
 Maar andere provincies vormen slechts een referentie, niet de norm:
*de provincie Utrecht is nu niet bureaucratischer dan andere provincies,
 de provincie Utrecht mag minder bureaucratisch worden dan andere provincies.*
13. De criteria voor subsidieverlening zijn voor de subsidieaanvragers niet eenduidig en te weinig sturend, waardoor subsidieaanvragen toegeschreven worden naar het beleid en de criteria:
*hierdoor wordt de artistieke inhoud van de projecten ondergeschikt
 aan de beleidsdoelstellingen en de subsidiocriteria.*
14. Onduidelijk is welke activiteiten voor subsidiëring door de provincie in aanmerking komen: lokaal gericht, regionaal, provinciaal, landelijk met specifiek provinciaal belang?:
op welke schaal ligt bij subsidiëring de verantwoordelijkheid van de provincie?
15. Potentiële aanvragers hebben behoefte aan een digitaal loket dat via de provinciale website goed toegankelijk is en opgezet is vanuit de behoefte van de subsidieaanvragers:
*wat moet ik wanneer, waarom en bij wie doen als ik
 een subsidie voor mijn activiteit wil aanvragen?*

16. Bij de Asv, de Verordening cultuurbeleid en de subsidieregelingen is verdere deregulering en vermindering van administratieve lasten zeker mogelijk. Door verdere deregulering snijdt het mes aan twee kanten:

*vermindering van regels en vereenvoudiging van procedures leidt tot een transparanter provinciaal (subsidie)beleid.
vermindering en vereenvoudiging betekent een reductie van de informatiestroom die door de provincie moet worden verwerkt*

17. Tussen het cultuurbeleid, de Verordening cultuurbeleid en de subsidieregelingen voor amateurkunst en podiumkunst ligt onvoldoende relatie en koppeling. De doelstellingen en ambities van het beleid zijn niet doorvertaald en geoperationaliseerd in subsidieregelingen en -criteria:

*de provincie heeft geen -subsidiebeleid-:
het cultuurbeleid is subsidiearm, de subsidieregelingen zijn beleidsarm.*

Hoofdstuk 3 Subsidieverlening: algemene en organisatorische uitgangspunten.

3.1. Algemene uitgangspunten

In deze paragraaf wordt voor de gedachtevorming een korte, “*idealtypische*” *beschrijving van de Do's en Dont's van subsidiëring* gegeven: wat is subsidiëring, maar vooral ook wat is subsidiëring niet?

De uitgangspunten die inzake subsidiëring gehanteerd worden zijn bepalend bij de verdere inrichting van het subsidieverleningsproces wat betreft inhoud, proces en procedures.

Wederzijds belang.

Een van de belangrijkste uitgangspunten van subsidiëring is het wederzijds belang: een subsidiënt heeft er belang bij om financiële middelen te verstrekken aan een subsidie-ontvanger die er belang bij heeft om financiële middelen te ontvangen. Het gemeenschappelijke belang ligt in de concepten van -beleid- en -uitvoering-: de subsidiënt verstrekt financiële middelen om het de subsidieontvanger mogelijk te maken activiteiten uit te voeren waarmee de (beleids)doelstellingen van de subsidiënt gerealiseerd kunnen worden.

De provincie maakt beleid, in termen van doelstellingen, ambities, resultaten etc. De provincie voert dit beleid normaliter niet zelf uit maar is daarvoor aangewezen op “het veld”: instellingen en organisaties die activiteiten en producten ontwikkelen maar voor de uitvoering en realisering er van over onvoldoende financiële (en andere) middelen beschikken en dus aangewezen zijn op financiers als overheden, particuliere fondsen e.d.

Subsidiënt en subsidieontvanger zijn van elkaar afhankelijk: subsidieverlening is aldus een instrument van beleid, geen toetsings- of controle-instrument.

Duidelijkheid van beide zijden is geboden: duidelijkheid van de zijde van de subsidiënt wat betreft doelstellingen en ambities die met het beleid nagestreefd worden; duidelijkheid ook van de zijde van de subsidieontvanger wat betreft de effecten en resultaten die met de activiteiten en producten bereikt worden.

Het beleid moet met andere woorden voldoende SMART geformuleerd worden én de activiteiten en producten moeten voldoende SMART gepresenteerd worden. Wanneer beiden elkaar genoeg “raken” is er sprake van gemeenschappelijkheid en dient subsidiëring een wederzijds belang.

De verdere operationalisering van het beleid naar de subsidiëring kan langs twee hoofdlijnen plaatsvinden:

- beleid en subsidiëring die beiden sturend en richtinggevend zijn, of
- beleid en subsidiëring die beiden stimulerend en ruimtebiedend zijn.

In de eerste context opereert de subsidiënt vooral als opdrachtgever (klant) en bepaalt de prestaties en effecten die behaald moeten worden; de subsidieontvanger is verantwoordelijk voor het proces en de bedrijfsvoering (zie de sturingsmodellen van de provincie Overijssel, de prestatie-modellen). In de tweede context opereert de subsidiënt vooral als supporter en financier die een grote verantwoordelijkheid aan de subsidieontvanger laat voor zowel de te behalen prestaties en resultaten als voor het proces en de bedrijfsvoering (zie het stimuleringsmodel).

De keuze voor een van deze hoofdlijnen is ook bepalend voor de mate van control die de subsidiënt noodzakelijk acht en de verantwoordingsverplichtingen die aan de subsidieontvanger worden opgelegd: volledige control tijdens het proces én over het product versus beperkte control achteraf over alleen het resultaat.

In andere termen: *een sturend en richtinggevend beleid leidt tot beleidsarme regelgeving, een stimulerend en ruimtebiedend beleid leidt tot beleidsrijke regelgeving!*

Dit geldt evenzo voor de context van waaruit de Awb bij de inrichting van de subsidieverlening wordt toegepast: een maximale toepassing van de Awb als dwingend juridisch kader versus een minimale toepassing van slechts die bepalingen die conform de Awb strikt noodzakelijk zijn. Beiden hebben uiteraard “voor- en nadelen”.

Wederzijds vertrouwen.

Een ander belangrijk uitgangspunt voor subsidiëring is wederzijds vertrouwen: subsidiënt en subsidieontvanger moeten elkaar vertrouwen in het nakomen van de toezeggingen en verplichtingen. De subsidiënt dient er voor te zorgen dat de subsidieontvanger tijdig en volgens afspraak over het subsidie voor de uitvoering van de activiteit kan beschikken; de subsidieontvanger dient er voor te zorgen dat met de activiteit de beleidsdoelstellingen en ambities van de subsidiënt ingevuld en gerealiseerd worden.

Dit wederzijdse vertrouwen is bepalend voor de mate van verantwoording die beide partijen naar elkaar toe moeten en/of willen afleggen: *veel vertrouwen vraagt weinig verantwoording, weinig vertrouwen vraagt veel verantwoording!*

Gebrek aan vertrouwen kan evenwel niet worden vervangen door een “risicoloze” subsidieverlening, van start tot finish, waarmee wordt bedoeld: een “gesloten” beleid, sturende regelgeving, gedetailleerde afspraken, veelvuldige en allesomvattende verantwoording etc.

Onvoldoende vertrouwen leidt tot een -eenzijdige- subsidiebeschikking, voldoende vertrouwen leidt tot een -tweezijdige- subsidieovereenkomst!

3.2. Organisatorische uitgangspunten.

Subsidieverlening is zowel een kwestie van visie en ambitie als van structuur en cultuur: WAT en HOE.

Ook bij subsidieverlening dient vooraf te worden bepaald welke doelstellingen, ambities en resultaten bereikt dienen te worden. Het gaat hierbij om kwalitatieve en kwantitatieve aspecten als: duidelijkheid, communicatie, doorlooptijd, zorgvuldigheid, nauwkeurigheid, objectiviteit en transparantie, directe en indirecte kosten, risicogehalte etc. In meer formele terminologie: doelmatigheid, rechtmatigheid, rechtszekerheid, eenduidigheid, zakelijkheid, efficiency, effectiviteit.

Ook subsidieverlening is een logistiek proces en dient als zodanig georganiseerd te worden. Bij deze logistieke organisatie zijn structuuraspecten net zo van belang als cultuuraspecten, zoals uit de vorige paragraaf mag worden geconcludeerd: *de cultuur bepaalt de structuur en omgekeerd.*

De wisselwerking tussen structuur en cultuur wordt nadrukkelijk onderschreven in de eindrapportage “Deelproject subsidieproces” (april 2006) die door het bureau Pricewaterhouse-Coopers is opgesteld in het kader van het reorganisatieproces “Organisatie in Ontwikkeling”. Enkele conclusies uit dit rapport:

- een integraal subsidiebeleid ontbreekt: “een visie van de provincie op de wijze waarop met subsidies en subsidiërelaties dient te worden omgegaan binnen de provincie en het geheel van uitgangspunten en richtlijnen voor het subsidieproces” (PwC-rapportage, pag. 9).
- in het huidige subsidieproces zijn verbeteringen mogelijk die kunnen leiden tot een meer maatschappelijke besteding van subsidies (doelmatigheid). De verbeteringen die in de afgelopen jaren zijn doorgevoerd zijn sterk gericht op rechtmatigheid. Bij de meeste regelingen vindt geen monitoring ter plekke plaats, maar wordt het project op afstand gevolgd via rapportages.
- binnen de provincie is de uitvoering en kennis van subsidies op een aantal terreinen versnipperd. Als gevolg hiervan zijn binnen de organisatie verschillen ontstaan in de inrichting van het subsidieproces.
- over het algemeen is sprake van een beperkte scheiding tussen het beleid en de uitvoering van een subsidieregeling. In de huidige situatie bestaat bij bepaalde regelingen geen functiescheiding tussen het beoordelen en toekennen van subsidieaanvragen en het monitoren en vaststellen van het subsidie.
- de uitvoering van subsidieregelingen gaat gepaard met veel administratieve handelingen.
- binnen de provincie is een cultuur die gericht is op het vermijden van conflicten: subsidieaanvragers worden beperkt of helemaal niet aangesproken op tekortkomingen in de projecten.

De aanbeveling om voor de subsidieverlening één organisatiebrede eenheid op te zetten wordt beargumenteerd vanuit de volgende cultuur- en structurelementen van de huidige subsidieverlening (PwC-rapportage, pag. 4-5):

- een eilandjescultuur door verkokering in de organisatie.
- de cultuur van vermijden van conflicten die door de beperkte scheiding tussen uitvoering en beleid tot een ongewenste afhankelijke positie leidt
- de decentrale inrichting van het subsidieproces die de competentieontwikkeling verhindert, nodig vanwege de complexiteit van regelgeving op het gebied van subsidies.
- het subsidieproces dat niet transparant naar buiten is, maar ook niet intern.
- subsidieprocessen die wel op papier gestandaardiseerd zijn, niet altijd in de praktijk.

Samengevat vormt de rapportage van PwC een belangrijke input voor de verdere ontwikkeling van én de structuur én de cultuur van de nieuwe organisatie-eenheid Subsidies & Inkoop.

Een laatste opmerking in dit verband. Functiescheiding zal een belangrijk uitgangspunt zijn bij het opzetten van de subsidie-eenheid. Daarbij dient er voor gewaakt te worden dat de functiescheiding niet té ver wordt doorgevoerd en het subsidieverleningsproces daardoor over te veel verschillende medewerkers wordt verspreid. Daarvoor is het scala aan subsidieregelingen te divers en zou de beschikbare kennis ook binnen de organisatorische eenheid te veel versnipperd raken en dus onvoldoende renderen. Verschillende subsidieregelingen vragen immers om een verschillende aanpak en benadering: maatwerk, eenheid in verscheidenheid. De opdeling in voorbereiding (t/m het maken van voorstellen) en beoordeling en verantwoording van subsidieaanvragen c.q. -toekenningen zou al een belangrijke verbetering inhouden.

Hoofdstuk 4 Voorstellen voor deregulering en vermindering van administratieve lasten.

4.1. Beschrijving van de voorstellen.

Hieronder worden de “overall” voorstellen beschreven om de subsidieverlening binnen de provincie Utrecht verder te dereguleren en van overbodige administratieve lasten te ontdoen. Deze voorstellen vormen een voortzetting van de conclusies en aanbevelingen die in paragraaf 2.4. van deze rapportage opgenomen zijn. De voorstellen kunnen tevens als “constituerende opdracht” aan de nieuwe organisatie-eenheid Subsidies & Inkoop beschouwd worden.

1. Vaststellen van de taak en verantwoordelijkheid van de provincie ten aanzien van subsidiëring.

Het eerste voorstel betreft het innemen van een standpunt over de taak en verantwoordelijkheid van de provincie ten aanzien van subsidiëring. Hierbij horen vragen als:

- is subsidiëring een taak van de provincie?
- met welk doel wil de provincie subsidiëren?
- voor welke (soort) activiteiten?
- op welk niveau: lokaal, bovenlokaal, regionaal etc.?
- welke subsidiebedragen horen bij deze taakstelling, wat betreft omvang van de budgetten als wat betreft de afzonderlijke subsidietoekenningen?

Voor het behandelen van deze vragen vormen de beslisboom in het SIRA-rapport en het toetsingskader van de provincie Overijssel (par. 2.3.) goede hulpmiddelen. De antwoorden op deze vragen vormen in feite de onderlegger voor de opzet en inrichting van de subsidie-eenheid.

De provincie dient zich ten aanzien van subsidiëring weloverwogen te positioneren ten opzichte van de andere overheidslagen. In “De slagvaardige overheid: perspectief op prestatie”(advies van VGS en VNG), wordt hierover het volgende gesteld: “De provincies vormen het middenbestuur en zijn er vooral op gericht om het geheel goed te laten functioneren. ... Daar waar sprake is van zaken die de gemeentelijke schaal wel, maar de provinciegrens niet overstijgen, komt de provincie in beeld: regisserend en coördinerend in goed overleg met gemeenten resp. intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Provincies kunnen daarnaast de rol aannemen van een samenwerkingspartner bij de concrete vormgeving van gemeentelijk beleid: zij kunnen het verschil maken tussen zaken die wel en niet tot stand komen. Zij kunnen subsidies bundelen en eenvoudig toegankelijk maken voor gemeenten, bijvoorbeeld ten aanzien van de plattelandsontwikkeling en de leefbaarheid van kleine kernen” (pag. 7).

Een goede positionering zou kunnen zijn als gemeenten zich, vanuit hun 1e lijnstaken, richten op het (boven)lokale niveau; de provincie, als middenbestuur met 2^e lijnstaken, zou zich in geografisch opzicht kunnen richten op het (boven)regionale niveau, in beleidsmatig opzicht op voorwaardenscheppende zaken als kadervorming, deskundigheidsbevordering etc.

2. Het formuleren van een subsidiebeleid.

In deze rapportage en in andere documenten is bij herhaling geconcludeerd dat de relatie tussen het (cultuur)beleid en de op uitvoering van het beleid gerichte verordeningen en subsidieregelingen onvoldoende is: het ontbreekt aan een provinciaal subsidiebeleid.

De term subsidiebeleid behoeft enige verduidelijking: het gaat hierbij niét om een apart beleidsdocument waarin uitvoerig beschreven wordt welke verordeningen en subsidieregelingen de provincie kent, hoe het proces van subsidiëring verloopt, op welke wijze een subsidieaanvraag kan worden ingediend etc.

Wel gaat het om (deel)notities waarin, uitgaande van het geformuleerde beleid, wordt toegelicht en beschreven welke (soort) activiteiten en projecten bijdragen aan de realisering van het beleid, waarom de gestelde criteria geschikt en toepasselijk zijn om die activiteiten te selecteren die voor subsidie in aanmerking komen en anderen daarentegen niet, waarom bepaalde kosten wel en andere niet subsidiabel zijn, hoe de (vaak algemeen en abstract verwoorde) criteria in “toetsbare bewoordingen” opgevat dienen te worden etc.

Voorgesteld wordt om een subsidiebeleid op te stellen waarin de koppeling tussen beleid en subsidiëring beschreven wordt en waarbij in operationele termen aangegeven wordt hoe de subsidiëring bijdraagt aan de realisering van het provinciale beleid.

3. Het screenen van de totale subsidieverlening op cultuur, structuur en proces.

Het derde voorstel is om de totale subsidieverlening door te lichten, aan de hand van de drie centrale aspecten cultuur, structuur en proces. Zoals in hoofdstuk 3 is toegelicht, is de volgorde daarbij niet geheel onbelangrijk (cultuur bepaalt de structuur).

Bij het screenen dienen vaste ijkpunten te worden gehanteerd als:

- doelmatigheid gaat boven rechtmatigheid
- risicodragend gaat boven risicoloos
- transparantie en efficiency gaan boven rechtszekerheid
- delegeren en mandateren gaan boven centralisering van verantwoordelijkheden en bevoegdheden
- alleen stappen vastleggen die van belang zijn voor de voortgang van het proces
- alleen verplichtingen (informatie, verantwoording) opleggen indien nodig en wenselijk vanuit doelmatigheid.

Ten aanzien van al deze uitgangspunten dient een gerichte keuze te worden gemaakt: de gemaakte keuzes vormen gezamenlijk het spoorboekje voor de nieuwe opzet en inrichting van de subsidieverlening wat betreft cultuur, structuur en proces.

Leidend dient het “nee, tenzij-principe” te zijn: alleen informatie vragen, processtappen vastleggen, verplichtingen opleggen etc. als het echt nodig is. De regelgeving moet aan de praktijk aangepast worden: regels zijn immers bedoeld om de praktijk te laten functioneren, niet andersom.

Of in omgekeerde richting geformuleerd: wat gebeurt er als een bepaalde stap wordt weggeschrapd, welk risico loopt de provincie indien de mate van verantwoording wordt teruggeschroefd. Deze risico-inschatting kan een substantiële deregulering en vermindering van AL voor de subsidieaanvragers opleveren.

Hierbij is ook het antwoord van belang op de vraag naar de taak en verantwoordelijkheid van de provincie ten aanzien van subsidiëring (zie voorstel 1).

4. Het vereenvoudigen van de subsidie-instrumenten.

In lijn met het voorgaande wordt het voorstel gedaan om de verschillende subsidie-instrumenten (beleid, verordeningen, regelingen) consciëntieus door te lichten op verdere mogelijkheden tot deregulering, vereenvoudiging, vermindering van verplichtingen en administratieve lasten. Hierbij kan worden gedacht aan:

- het opnemen van de relevante bepalingen uit de Verordening cultuurbeleid in de Asv. Beide verordeningen zijn procedureel en kaderstellend. In dit opzicht heeft een afzonderlijke cultuurverordening geen meerwaarde.
- het samenvoegen van de subsidieregelingen voor amateurkunst en podiumkunst: de doelstelling en ambities ten aanzien van deze deelterreinen zijn immers gelijk. Hierdoor gelden voor amateurkunst en podiumkunst dezelfde inhoudelijke en procedurele criteria.
- incidentele subsidies meer in te zetten voor experimentele activiteiten
- het verhogen van de minimum subsidiebedragen: het subsidie moet hoger zijn dan de AL.
- het niet meer afrekenen van subsidies beneden een bedrag van bijvoorbeeld € 2.500,--.
- alleen subsidieaanvragen vanaf bijvoorbeeld € 5.000,-- om advies aan de commissie voorleggen.
- de mate van verantwoording parallel laten lopen met de hoogte van het toegekend subsidie. Een alternatief kan zijn om meerdere subsidiesoorten te hanteren: donaties, waarderings-subsidies, stimuleringsubsidies, experimentele subsidies etc. met elk een verschillend regime wat betreft aanvragen, toekennen en verantwoorden.

5. Herziening van de aanvraagformulieren.

Nadrukkelijk wordt aanbevolen om de verschillende aanvraagformulieren te herzien op duidelijkheid voor de aanvragers, relevantie van de vragen, de voor-/nadelen van standaardisering in vaste formats, overlappingsen in de vragen etc.

Voor deze herziening moet dankbaar gebruik gemaakt worden van het aanbod van diverse instellingen om hieraan mee te willen werken. Door de aanvraagformulieren gezamenlijk te doorlopen wordt het begrip en draagvlak bij de aanvragende instellingen aanzienlijk vergroot.

6. Het inrichten van een digitaal loket.
Voorgesteld wordt om de nieuwe organisatie-eenheid Subsidies & Inkoop een digitaal loket te laten opzetten, waarbij de behoeften en vragen van de subsidieaanvrager richtinggevend zijn.
 Volgtijdelijk moet het digitale loket worden ingericht nadat de hiervoor onder 1 t/m 4 gedane voorstellen zijn uitgevoerd.
 Het digitale loket heeft tot doel om het subsidieverleningstraject voor potentiële aanvragers te ontsluiten, door op een toegankelijke manier alle informatie over subsidiëring te verzamelen en te ordenen vanuit het perspectief, denkwijze en informatiebehoefte van de aanvragers.
7. Voorstellen uit eerdere onderzoeken en analyses.
 In het nabije verleden zijn meerdere onderzoeken en analyses gedaan naar de subsidieverlening bij de provincie Utrecht. In de betreffende rapportages zijn ook suggesties voor deregulering en vermindering van administratieve lasten gedaan. Met name worden het SIRA-rapport en de Eindrapportage van PwC over het subsidieproces bedoeld.
Voorgesteld wordt om deze suggesties opnieuw te bekijken en te toetsen op de nieuwe uitgangspunten (zie voorstel 3) voor het subsidieverleningsproces.

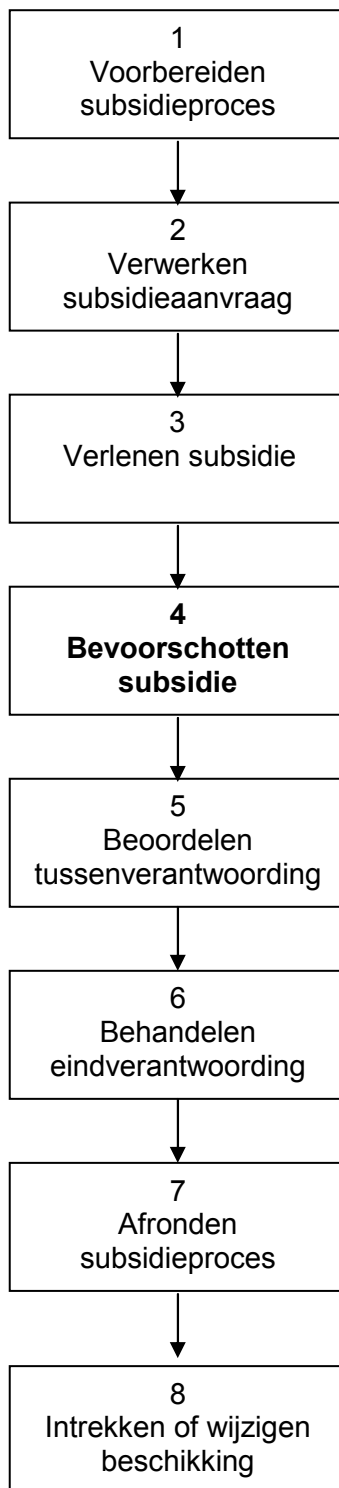
4.2. Samenvattend overzicht aanbevelingen en voorstellen.

	Aanbevelingen en Voorstellen
1.	<p>Het vaststellen van de taak en verantwoordelijkheid van de provincie ten aanzien van subsidiëring.</p> <p>Het opstellen van een –positionpaper (max. 3 pag.)- waarin vragen beantwoord worden als:</p> <ul style="list-style-type: none"> - waarom behoort subsidiëring tot de taak van de provincie - hoe verhoudt de subsidieverleningstaak van de provincie zich tot de subsidieverleningstaken van gemeenten en rijk, - welk doel heeft de provincie met subsidiëring; staan doel en resultaat met elkaar in verhouding - de verhouding tussen het verantwoordingsregime van de provincie en het regime dat door medesubsiënten gehanteerd wordt. - de omvang van de budgetten die de provincie voor incidentele subsidies beschikbaar wil stellen.
2.	<p>Het opstellen van een subsidiebeleid.</p> <p>Bij alle subsidieregelingen aan aanvragers transparant laten zien waarom de regeling zo in elkaar steekt. Het gaat dan om punten als:</p> <ul style="list-style-type: none"> -hoe past de subsidie in het beleid - hoe moeten de subsidiecriteria geïnterpreteerd worden - waarom dragen (alleen) activiteiten die aan deze criteria voldoen bij aan de realisering van het beleid - aan welke activiteiten kan gedacht worden (niet limitatief, bedoeld voor de beeldvorming) - waarom is de gevraagde informatie nodig om te kunnen toetsen of de subsidieaanvraag voldoet aan de (formele en inhoudelijke) criteria.
3.	<p>Het screenen van de totale subsidieverlening op de drie centrale</p>

	<p>aspecten van cultuur, structuur en proces. Hierbij dienen vaste uitgangspunten te worden toegepast als doelmatigheid boven rechtmatigheid, transparantie en efficiency boven rechtszekerheid, verplichtingen alleen vanuit doelmatigheid, gebruiksvriendelijkheid.</p> <ul style="list-style-type: none"> - de subsidieverlening moet zodanig aangepast en vereenvoudigd worden dat deze voldoet aan de uitgangspunten van doelmatigheid, transparantie, efficiency, minimale regeldruk en administratieve lasten voor de subsidieaanvragers. - aan elke subsidieaanvraag wordt voor de gehele looptijd een behandelend ambtenaar gekoppeld, die ook aan de subsidieaanvragers bekend gemaakt wordt (case-manager) - de regelingen voor incidentele subsidies moeten wat betreft bereik meer gericht worden op experimentele activiteiten, die de instellingen meer ruimte bieden voor eigen ideeën.
4.	<p>Het doorlichten van de subsidie-instrumenten (beleid, verordeningen, regelingen) op verdere mogelijkheden tot deregulering en vereenvoudiging, vermindering van verplichtingen en administratieve lasten. Het streven is naar een zo laag mogelijk percentage overhead. Doe zo snel mogelijk een pilot met een op deze gronden herziene subsidieregeling en evalueer deze.</p> <ul style="list-style-type: none"> - het schrappen van niet noodzakelijke verplichtingen wat betreft aanvraag en verantwoording, waardoor de AL voor de aanvragers met 50% worden teruggebracht. - het schrappen van zoveel mogelijk processtappen, waardoor de doorlooptijd van de procedure voor een incidenteel subsidie wordt beperkt tot maximaal 4 maanden (exclusief de tijd van het project) - verhoging van het minimum subsidiebedrag tot minimaal € 1.000,- -- afschaffen van de systematiek van afrekening bij subsidies beneden minimaal € 2.500,- (direct als vast bedrag vaststellen) - alleen subsidieaanvragen boven minimaal €5000,- om advies aan de commissie voorleggen en dit voorleggen doen middels het houden van een zitting met subsidieaanvragers - samenvoegen van de subsidieregelingen voor amateurkunst en podiumkunst - instellen van 2 à 3 soorten subsidies: donaties (€ 1.000,-), waarderingssubsidies (€ 1.500,-) en activiteitsubsidies (v.a. € 2.500,-), met elk een eigen aanvraagprocedure en opeenvolgende verantwoordingsverplichtingen - toetsing van de administratieve systemen op belemmeringen voor de subsidieaanvragers? - nagaan of het aantal administratieve systemen verminderd kan worden of koppeling van de systemen. - het reduceren van het instrumentarium voor projectsubsidies (zie bijlage 2) tot een noodzakelijk minimum.

5.	<p>Herziening van de verschillende aanvraagformulieren op duidelijkheid, relevantie van de vragen, de voor-/nadelen van standaardisering, overlappingsen in de vragen etc.</p> <p>De nieuwe organisatie-eenheid Subsidies & Inkoop vraagt enkele instellingen om gezamenlijk de aanvraagformulieren door te nemen en daar waar wenselijk de formulieren aan te passen, vragen te schrappen etc. Duidelijkheid en transparantie voor de subsidieaanvragers zijn hierbij leidend. Probeer ook alle veranderingen uit met aanvragers.</p>
6.	<p>Het inrichten van een digitaal loket door de nieuwe organisatie-eenheid Subsidies & Inkoop. Hierbij dienen de behoeften en vragen van de subsidieaanvrager richtinggevend zijn.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Voor het inrichten van het digitaal loket wordt een plan van aanpak (PvA) opgesteld. - Het PvA wordt vooraf besproken met een klankbordgroep waarin de provinciale (steunfunctie-)instellingen representatief vertegenwoordigd zijn. - Ook gedurende de uitvoering van het PvA wordt gefaseerd teruggekoppeld naar de klankbordgroep.
7.	<p>De suggesties en aanbevelingen in het SIRA-rapport en in de eindrapportage van PwC bekijken en toetsen op de nieuwe uitgangspunten voor het subsidieverleningsproces.</p> <ul style="list-style-type: none"> - inventarisatie van de suggesties en aanbevelingen die in het SIRA-rapport en de eindrapportage van PwC opgenomen zijn. - toetsen van de (openstaande) suggesties en aanbevelingen aan de nieuwe uitgangspunten voor subsidieverlening door de provincie (zie de voorstellen 3 en 4).

Bijlage 1 **Procesbeschrijving Projectsubsidies**

Provinciale Procesatlas
Hoofdprocessen
Subsidieprocessen MEC en REG

2.4 Bevoorschotten subsidie

- 2.4.1 Bewaken start activiteiten
 - bepalen maatregelen
- 2.4.2 Verwerken bevoorschottingsaanvraag
- 2.4.3 Afgeven beschikking voorschot
- 2.4.4 Betalen voorschotten

2.4 Bevoorschotten subsidie

Doel van het proces

Het bevoorschotten van instellingen aan wie subsidie is verleend. Bevoorschotting vindt met name plaats bij subsidieprojecten met een langere doorlooptijd en een hoog subsidiebedrag.

Proceseigenaar: Dienstdirecteur

Globale omschrijving

Na of met het verlenen van een subsidie kan de provincie besluiten om periodieke voorschotten te verstrekken. Voorschotten kunnen worden verstrekt op grond van:

- Een specifieke aanvraag die door de subsidieontvanger wordt ingediend voorafgaand aan een bepaalde periode of projectfase
- Declaratie(s) die door de subsidieontvanger wordt ingediend op grond van de realisatie
- Afspraken die tussen subsidieontvanger en provincie zijn gemaakt omtrent termijnen en termijnbedragen
- Vermelding in de beschikking tot subsidieverlening of in de subsidieregeling dat voorschotten worden betaald

2.4.1 Bewaken start activiteiten

Doel

Zorgdragen dat voorschotten alleen worden betaald indien het project ook daadwerkelijk is gestart.

Reikwijdte

Het proces start nadat een positieve beschikking tot subsidieverlening is afgegeven op een project dat in aanmerking komt voor bevoorschotting.

Het proces eindigt bij de daadwerkelijke start van het project. De start(termijn) van het project wordt vastgesteld in de beschikking tot verlening.

De volgende activiteiten vinden plaats:

- Bewaken van de starttermijn van het project
- Als het project niet binnen gestelde termijn is gestart, wordt een herinnering opgesteld en verzonden waarin een uiterste startdatum wordt vermeld. Daarnaast wordt aangegeven welke maatregelen worden getroffen indien het project niet binnen deze nieuwe termijn is gestart.
- Als het project niet tijdig start, dan wordt vastgesteld welke maatregelen worden genomen op basis van het Protocol bepalen maatregelen; Op basis hiervan vindt bijstelling beschikking plaats (Opstellen beschikking tot wijziging of intrekking subsidie)

Behandeltermijnen

- Op basis van de in CODA vastgelegde startdatum en in ieder geval voorafgaand aan de betaling van het eerste voorschot.

Restricties

- Zolang het project niet is gestart worden er geen voorschotten betaald, tenzij anders overeengekomen.

Procesmanager: Sectorhoofd

2.4.1 Bepalen maatregelen Instructie (uitvoerende):

Stap:

Relevante Wet/ Regelgeving:

- Verzekert zich van het feit dat het project nog niet is gestart en informeert indien nodig naar de reden.
 - Neemt contact op met instelling
 - Noteert reden
 - Beoordeelt reden
 - Legt beoordeling vast in notitie en legt tevens vast of de reden gegrond is en
 - Bepaalt te nemen maatregel op grond van Protocol bepalen maatregelen, enkele mogelijkheden
 - bij reden gegrond:
 - verlenen uitstel
 - bij reden ongegrond:
 - Bevriezen/opschorten bevoorschotting
 - Intrekken/wijzigen beschikking subsidieverlening en terugvorderen te veel betaald
 - Instellen van een toezichthouder
 - Of andere sanctie
 - Overlegt met collega's en sectorhoofd over de mate waarin de gecommuniceerde consequenties/maatregelen zullen worden toegepast.
 - Bereidt besluitvorming door sectorhoofd/ dienstdirecteur/gedeputeerde/ GS voor
 - Communiqueert besluit -middels het opstellen van een beschikking- naar de aanvrager
 - Draagt zorg voor juiste afwikkeling van het besluit binnen de provincie (bijwerken CODA, evt laten vervallen van verplichting, etc.)
- AWB Artikel 4:56
AWB Artikel 4:48
AWB Artikel 4:49
AWB Artikel 4:50
AWB Artikel 4:57
AWB Artikel 4:59

Waar heen	<u>Opstellen beschikking tot wijziging of intrekking subsidie</u>	1	<u>Intrekken of wijzigen beschikking</u>
--------------	---	---	--

2.4.2 **Verwerken bevoorschottingsaanvraag**

Doel

Het afwikkelen van een ingediende aanvraag tot bevoorschotting.

Reikwijdte

Het proces start bij de ontvangst van een bevoorschottingsaanvraag en eindigt bij het opstellen en verzenden van een besluit tot het niet bevoorschotten of bij het vaststellen van het bevoorschottingschema.

De volgende activiteiten vinden plaats:

- Aanvraag wordt door secretariaatsmedewerker toegewezen aan behandelend medewerker en werkt PROWERK bij.
- De behandelend medewerker legt de aanvraag vast in CODA, inclusief relevante agenda items.
- Vervolgens toetst deze aanvraag (is er een beschikking tot verlening, komt het project in aanmerking voor bevoorschotting, zijn de gegevens juist en volledig); maakt hierbij gebruik van Uitvoeringsregels subsidies
- Neemt besluit inzake bevoorschotting **binnen 4 weken** na ontvangst van de aanvraag
- Stelt bevoorschottingstermijnen en bijbehorende bedragen vast
- Vult Formulier Subsidievaststelling (tbv bevoorschotting) in
- Stelt aanvrager binnen 4 weken na ontvangst van de aanvraag schriftelijk op de hoogte.

Behandeltermijnen

- Een aanvraag tot bevoorschotting dient binnen 4 weken na ontvangst van de aanvraag te zijn afgehandeld.
... , tenzij in de specifieke regeling anders wordt aangegeven.

Restricties

- Zolang het project niet is gestart worden er geen voorschotten betaald, tenzij anders overeengekomen.

Procesmanager: Sectorhoofd

Risico's en beheersmaatregelen

Risico	Categorie	Beheersmaatregel
---------------	------------------	-------------------------

Aandachtspunten

- Een declaratie kan ook worden gezien als een aanvraag tot (eenmalige) bevoorschotting. De beschikking is dan een uitgaande brief waarin wordt gemeld dat de declaratie wel/niet wordt gehonoreerd; onder vermelding van bedrag, datum, bankrekening en betalingskenmerk.

2.4.3 Afgeven beschikking voorschot

Doel

Het doel van het proces is het op een juiste wijze afgeven van de beschikking tot bevoorschotting, waarin bevoorschottingstermijn(en) en bedrage(n) zijn opgenomen.

Reikwijdte

Het proces start bij het opstellen van de beschikking en eindigt bij het verzenden van de beschikking.

De volgende activiteiten vinden plaats:

- Stelt de beschikking op en vermeldt hierin de voorschottermijnen, bijbehorende bedragen, vervaldata, subsidienummer en verplichtingensnummer. Vermeldt eventuele aanvullende verplichtingen in de beschikking
- Werkt CODA bij
- Controleert het Formulier Subsidievaststelling (tbv bevoorschotting) op juistheid en volledigheid
- Vraagt uitgaand briefnummer op bij de registratuur en neemt dit op in beschikking. Ondertekent de beschikking.

- Vervolgens controleert het stafbureau de beschikking, waarna zij het formulier subsidievaststelling paraferen.
- In geval van een eerste aanvraag tot bevoorschotting mag de behandelend ambtenaar de beschikking namens GS ondertekenen.
- Indien het een wijziging betreft op een eerdere beschikking betreffende bevoorschotting, dan dient het sectorhoofd namens GS te tekenen.
- Print de relevante gegevens uit (CODA) en vermeldt de termijnen en bedragen
- Verzend de uitdraai en het formulier subsidievaststelling naar PAV
- Verzend de beschikking naar de aanvrager
- PAV voert het betaalschema in CODA in
- De behandelend medewerker werkt het dossier bij

Behandeltermijnen

- Een aanvraag tot bevoorschotting dient binnen 4 weken na ontvangst van de aanvraag te zijn afgehandeld.
.... , tenzij in de specifieke regeling anders wordt aangegeven.

Procesmanager: Sectorhoofd

2.4.4 Betalen voorschotten

Betreft een proces van PAV en zal hier niet worden uitgewerkt!!

Bijlage 2. Instrumentarium Projectsubsidies

In onderstaande tabel wordt op detailproces niveau verwezen naar het beschikbare instrumentarium voor projectsubsidies.

(Detail)proces

Voorbereiden subsidieproces

Voorbereiden subsidieproces

Eisen aan activiteitenplan en begroting

Uitvoeringsregels subsidies

Verwerken subsidieaanvraag

- Ontvangen
subsidieaanvraag

Aanvraagformulier projectsubsidie

Checklist formele toetsing subsidieaanvraag

Correspondentie:

Registratiebevestiging

Aanvraag verzoek aanvullende gegevens

Aanvraag niet in behandeling nemen
(ontbrekende gegevens te laat)

Aanvraag doorzenden

Aanvraag retourneren

Aanvraag niet in behandeling nemen
(tijdigheid)

Aanvraag niet in behandeling nemen
(onvolledigheid)

Ontvangstbevestiging

Ontvangstbevestiging (met inschakeling
commissie)

Naslag:

Inhoudsopgave subsidiedossier

- Beoordelen
subsidieaanvraag

Aanvraagformulier projectsubsidie

Checklist beoordeling subsidieaanvraag

Adviesnotitie beoordeling aanvraag

Adviesaanvraag externe adviescommissie

Correspondentie:

Aanvraag uitstel termijn beoordeling

Aanvraag verzoek aanvullende gegevens

Aanvraag niet in behandeling nemen
(ontbrekende gegevens te laat)

Aanvraag niet in behandeling nemen
(onvolledigheid)

Naslag:

Eisen aan activiteitenplan en begroting

Uitvoeringsregels subsidies

Inhoudsopgave subsidiedossier

Verlenen/ Vaststelling subsidie

- Nemen besluit
subsidieaanvraag
- Afgeven beschikking
subsidieverlening

Checklist SB controle subsidievoorstel GS

Aanvraag voorgenomen afwijzing verzoek om
reactie/zienswijze

Checklist bepaling verplichtingen

Checklist risicovolle aanvragen

Checklist inhoud beschikking verlening
projectsubsidie
Formulier Subsidieverlening
Formulier Subsidievaststelling
(tbv bevoorschotting)
Checklist SB controle subsidieverlening
Correspondentie:
Beschikking tot verlening van een projectsubsidie
Beschikking tot afwijzing van een aanvraag
projectsubsidie
Beschikking afwijzing subsidieverlening wegens
overschrijding subsidieplafond
Bijlagen:
Model overeenkomst projectsubsidie
(verplichtingen)
Model tussenverantwoording Halfjaar
Model tussenverantwoording Kwartaal
Vragenlijst art. 4:71 AWB
Controle- en rapportageprotocol algemeen
Naslag:
Voorbeeld brief beschikking verlening
projectsubsidie
Eisen aan activiteiten plan en begroting
Uitvoeringsregels subsidies
Inhoudsopgave subsidiedossier

Bevoorschotten subsidie
Bewaken start activiteiten

Verwerken bevoorschottingsaanvraag
Afgeven beschikking voorschot
Formulier Subsidievaststelling (tbv
bevoorschotting)

Beoordelen tussenverantwoording

- Bewaken termijn
tussenverantwoording
- Ontvangen
tussenverantwoording
- Beoordelen
tussenverantwoording
- Nemen besluit
tussenverantwoording

(Tussen/eind)verantwoording herinnering tot
indienen
Protocol bepalen maatregelen
(Tussen/eind)verantwoording verzoek
aanvullende gegevens
Protocol bepalen maatregelen
Checklist beoordeling tussenverantwoording
Protocol bepalen maatregelen
Model besluit tussenverantwoording
Inhoudsopgave subsidiedossier

Behandelen eindverantwoording

- Bewaken termijn
ontvangst aanvraag
subsidievaststelling
- Ontvangen verzoek tot uitstel
subsidievaststelling
- Ontvangen aanvraag
subsidievaststelling

(Tussen/eind)verantwoording herinnering tot
indienen
Aanvraagformulier vaststelling subsidies
Protocol bepalen maatregelen

Checklist formele toetsing aanvraag
subsidievaststelling
(Tussen/eind)verantwoording verzoek
aanvullende gegevens

- Beoordelen aanvraag subsidievaststelling

Checklist beoordeling aanvraag subsidievaststelling projectsubsidie (Tussen/eind)verantwoording verzoek aanvullende gegevens
Controle- en rapportageprotocol algemeen
Protocol bepalen maatregelen

Afronden subsidieproces

- Afgeven beschikking subsidievaststelling

Beschikking tot vaststelling van een projectsubsidie
Formulier Subsidievaststelling (tbv vaststelling)
Aanvraag voorgenomen afwijzing verzoek om reactie/zienswijze
Checklist SB controle subsidievaststelling
Controle- en rapportageprotocol algemeen
 Naslag:
Eisen aan activiteiten plan en begroting
Uitvoeringsregels subsidies
Inhoudsopgave subsidiedossier

- Betalen/ Terugvorderen

Intrekken of wijzigen beschikking

Intrekken of wijzigen beschikking

Checklist inhoud beschikking verlening projectsubsidie
Protocol bepalen maatregelen
Formulier Subsidievaststelling (tbv bevoorschotting)
Formulier Subsidieverlening
 Correspondentie:
Beschikking ambtshalve vaststelling
Beschikking tot intrekking of wijziging subsidieverlening
Aanvraag voorgenomen afwijzing verzoek om reactie/zienswijze
 Naslag:
Eisen aan activiteitenplan en begroting
Uitvoeringsregels subsidies
Inhoudsopgave subsidiedossier